

Ólavur Hátún

Ikki bara Havnarkórið sang Jólaoratoriið

Til framfærslurnar av Jóla-oratorium J.S. Bachs í nóvember var prentaður skáarbóklingur, har kórið tók onki navn hevði. Havnarkórið hevur í seinni árum havt sum síðvenju at framføra størri tónleikaverk saman við solistum og orkestri og skipaði nú eisini fyri; men hesaferð eins og í fjør og onkuntíð áður var luttøkan úr øðrum kórum so fjølment - av teim sjeytifimm

sangarunum vóru teir tríatiuttanifrá -, at talan meira var um eitt felagskór, sum kundi havt itið t.d. Jólaoratoriikórið 2012. Hendan veruleika vilja vit fegin gera vart við, nú framfærslurnar í novembur – í bestu meining – tvær ferðir í kringvarpinum hava verið lýstar og umtalaðar sum tiltak hjá Havnarkórinum burturav.

Streingir, ið tóna

Í ár verða 100 ár liðin, síðan Føroya Fólks Sangbók kom út á fyrsta sinni. Hetta mentanarliga vegamót mundi vera høvið til tað sera áhugaverdu sjónvarpssending við heitinum omanfyri, sum vit finga at uppliva nakað fyri jóla, har viðurskiftir og hugsjónir kring nætseinasta aldarskiftið vórðu lýst so livandi og gevandi, sum bara Suni Merkistein dugir at

gera tað.

Aðalstrongurin, ið tónaði gjøgnum hesa mentanarsending, var nr. 1 í sangbókini: tjóðsangur okkara “Tú alfagra land mítt”. Í hesum sambandi hevði Suni leitað upp ymisk fólk til prát, har okkara megintónaskald Sunleif Rasmussen tónleikaliga mátti vera tann munamesti. Forvitnisligt var tað, tá hann gav seg til at gera eina bygnaðarliga og listarliga meting

av lagnum hjá Peturi Alberg; men tá hann lýsti Hans J. Højgaard at hava broytt lagið og tað til tað verra, mundu fleiri við mær hvøkka við. Soleiðis sum eg kendi Hans Jakku, var tað mær óhugsandi, at hann skuldi hava gjørt seg inn á tjóðsangen. Fekk tí eisini eftirkannað og váttað, at so er ikki: Í skúlasangbókini hjá J. Waagstein frá 1949 stendur lagið noterað júst soleiðis,

sum H. J. Højgaard hevur tað í sínari útgávu. Hetta var Sunleif, sum skilst, ikki greiður yvir, og honum er tí onki at kasta fyri í hesum mistaki. At sjónarmiðini um tjóðsangen kunnu vera ymisk er tó eitt annað mál.

Óli Jacobsen

Viðmerking til Jan Højgaard: Oljuprotokollatið er undanførsla

Jan Højgaard kom til at avdúka í Rás 2 fríggjadagin, at hann veit ikki eingong, hvat ið hendir á egnari skrivstovu. Hetta gekk sjón fyri søgn, tá ið hann gav skrivstovufólkunum hjá felagnum skuldina fyri manglandi eftirlit við útreiðslum á avrokningunum hjá fiskimonnum!!! Meira ússaligt og ómansligt kann tað ikki vera. Tað er sjálvandi formaðurin, sum hevur alla hesa ábyrgd. Tí kann tað bara vera honum sjálmv fyri at takka, at stóðan er so ring á hesum øki, sum

hann sigur hana at vera. So einfalt er tað. Hjá Jan Højgaard er tað altíð øll onnur, sum hava skuldina, tá ið tað ikki gongst eftir vild hjá honum. Sjálvsagt havi eg samb. honum ábyrgdina av tí stak illa fráfarra sáttmálanum í 2011 vegna eitt oljuprotokollat frá 2005. Í hesum protokollati stendur, at um oljan fer upp um eina ávísa upphædd, skulu samráðingar vera um eitt "møguligt býti" av hesum útreiðslum. Í hesi orðing liggur eingin skylda at broyta nakað í sáttmálanum. Annars eru samráðingar um eitt

slíkt mál ikki annað enn tað, sum er møguligt til allar sáttmálasamráðingar. Tá ið JH ger verkfallið, sum hann í óðum verki setti í verk í 2008, til eitt stríð um oljuna sum frádrátt, so er hetta ósatt sum næstan alt annað hjá honum. Tað er alment kent, at hetta verkfall var lýst aftaná, at reiðarafelagið hevði slept kravinum um at fáa oljuna inn í sáttmálan. Loyvdi nýggjan frádrátt í sáttmálan Í samráðingum er fremst talan um styrki og samráð-

ingarkynstur. Hjá Jan Højgaard verður hetta lýst av, at í 2011 kom í sáttmálan ein nýggjur frádráttur fyri reiðskap hjá línuskipum. Her fór oljan frammanundan av óbýttum, so hetta hevði einki við nakað protokollat at gera. Hetta var ein grundleggjandi broyting í sáttmálanum, sum einki annað endamál hevði enn at minka um inntøkuna hjá fiskimonnum. Evnini hjá Jan Højgaard at verja áhugamál fiskimanna komu eisini til sjóndar við skerjingini av inntøku trygðina hjá fiskimonnum, sum fyrst og fremst rakti lægst

löntu fiskimenninar. Hesum kann Jan Højgaard bert takka sær sjálvum fyri. Aftur bakbit móti egnum skrivstovufólki Fremsta virksemin hjá Jan Højgaard hevur verið at leggja øll onnur undir at vera skálkar. Men tað, sum lýsir mannin meira enn annað er, at hann aftur alment leggur eftir sínum egnum starvsfólki. Slíkt er púra óhoyrt. Honum líkt leggur hann onnur undir bakbit. Men hjá Jan Højgaard kann tosast um bakbit so tað munar móti fólki, sum ikki sleppa at

verja seg. Sjálvur vil eg fegin taka alla ábyrgdina av tí, sum er hent í FF alla mína tíð við hjálp av framúr dugnaligum starvsfólki. Tað sum kann hava verið minni væleydnað taki eg einsamallur ábyrgdina av.

Altíð tað nýggjasta

www.sosialurin fo